

gelse af medlemskab og registrering, hvis et medlem ikke længere opfylder etiske eller faglige krav).

Den registreringsform, der foreslås, betyder bevarelse af fri etableringsret for alternative behandlere. Det offentlige fastlægger betingelserne for registrering og fører det overordnede tilsyn med, at registreringsordningen forvaltes på forsvarlig måde. Derimod påtager det offentlige sig ikke noget fagligt eller økonomisk ansvar for behandlerne. Ordningen kan indebære en titelbeskyttelse, idet det i lovgivningen kan fastslås, at f.eks. betegnelsen Registreret Alternativ Behandler (forkortet RAB), eller andre tilsvarende betegnelser (registreret zoneterapeut, registreret akupunktør, registreret homoopat, registreret heilpraktiker m.fl.) ikke må benyttes uden opfyldelse af de faglige og etiske krav m.v., der stilles af brancheorganisationen. Behandlere, der i dag ikke har en tilstrækkelig uddannelse, vil helt naturligt skulle forholde sig til, om de ønsker at opfylde de uddannelseskra, der kræves for at kunne opnå registrering. Dette vil give en positiv kvalitetsudvikling og forøget tryghed for patienter, læger og samfund i forbindelse med valg af alternativ behandler.

Forslagsstillerne anbefaler, at der under Indenrigs- og Sundhedsministeriet nedsættes en arbejdsgruppe, der udarbejder de betingelser, som de respektive brancheorganisationer skal administrere registreringsordningen efter. Betingelserne kan f.eks. omfatte omfanget af uddannelsesforløb, krav til indretning af og hygiejne i klinik, krav om ansvarsforsikring m.v. Arbejdsgruppen kan med Statens Uddannelsesstøtte drøfte, om nogle af uddannelserne bør være omfattet af Statens Uddannelsesstøtte. Forslagsstillerne vil finde det naturligt, at repræsentanter for LNS og SR og måske andre behandlerorganisationer eller personer med særlig faglig ekspertise, f.eks. læger med kendskab til alternative behandlingsmetoder, inddrages i arbejdet. Arbejdsgruppen udarbejder forslag til registreringsordning, og Sundhedsministeriet kan på det grundlag fremsætte lovforslag og i fornødent omfang fastsætte eller ændre administrative forskrifter.

De to paraplyorganisationer LNS og SR har tidligere udarbejdet et oplæg, der har som målsætning at forbedre forbrugernes stilling over for de alternative behandlere. Ordningen skal give brugerne den sikkerhed, at når de benytter en registreret alternativ behandler, opfylder behandleren en række krav med hensyn til uddannelse og etik. Desuden skal betingelsen for at benytte en beskyttet titel være, at den alternative behandler er medlem af en brancheorganisation. Brancheorganisationen skal overvåge, at den alternative behandler overholder ordningens regler. Op-

lægget indgik blandt andet i drøftelserne på debatminaret den 9. september 2002 på Christiansborg. Forslagsstillerne finder, at arbejdsgruppen bør inddrage dette arbejde i sine overvejelser. Udkast til lovgivning på området bør komme i høring hos relevante organisationer.

En realistisk tidsplan kan f.eks. være, at arbejdsgruppen afslutter sit arbejde således, at forslag i Folketinget fremsættes i efterårssamlingen 2003 med ikrafttræden den 1. januar 2004 eller snarest derefter.

Øget tryghed i behandlingen

Den foreslåede registreringsordning vil føre til en forøget tryghed ved brugen af alternativ behandling. Ensartede uddannelser, kvalitetskontrol, overholdelse af etiske regler m.v. kan samlet også føre til større anerkendelse og mere målrettet brug af de alternative behandlingsmetoder, der kan påvise de bedste resultater og størst tilfredshed hos patienterne.

Det er muligt, at der i fremtiden vil opstå behov for en egentlig *autorisationsordning* for alternative behandlere. Ligesom autoriserede kiropraktorer, autoriserede fodterapeuter, autoriserede fysioterapeuter og andre med seriøse behandleruddannelser har opnået anerkendelse og indgår i befolkningens forbrug af sundhedsydelse, vil det være naturligt, at det efter nogle års erfaringer med en registreringsordning undersøges, om ordningen bør videreudvikles til en godkendelses- eller autorisationsordning, der tildeler Sundhedsstyrelsen opgaver med kvalitetskontrol m.v.

En del erfaringer kan allerede i dag indhentes fra andre europæiske landes officielle sundhedssystemer, hvoraf nogle anerkender alternative behandlingsmetoder. Forslagsstillerne er bekendt med, at der i udlandet findes forskellige tilskudsordninger til alternativ behandling. Det understreges, at nærværende forslag ikke lægger op til at indføre tilskudsordninger i Danmark, men alene har som mål at få gennemført en registreringsordning.

Af hensyn til den store del af befolkningen, der benytter alternativ behandling, er det meget vigtigt at få etableret en registreringsordning snarest muligt. En vedtagelse af nærværende forslag vil være det første helt nødvendige skridt i den retning.

Det er klart, at der ikke med en registreringsordning kan gives nogen offentlig garanti for den alternative behandlings effektivitet og virkning. Derimod kan der skabes sikkerhed for, at der ligger tilstrækkelig uddannelse, faglighed og selvjustits m.v. bag den alternative behandler.

Forslagsstillerne mener, at alternative behandlere yder et vigtigt bidrag til helbredelse af syge i Dan-